

Sygnatura akt II Cz 721/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Alicja Chrzan

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółki z o.o. w S.

przeciwko dłużnicze D. C.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 4 marca 2014r., sygn. akt I Co 445/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt I Co 445/14 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu oddalił wniosek wierzyciela (...) sp. z o.o. w S. przeciwko dłużnikowi D. C. o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w dniu 10 lipca 2009 roku w sprawie sygn. akt VIII Nc 5959/09 z tej przyczyny, że zdaniem Sądu dołączone do wyciągów z umowy sprzedaży wierzytelności oraz z umowy dotyczącej obsługi wierzytelności (...) w odniesieniu do segmentu (...) luźne kartki zawierające dane dłużnika, niezatytułowane i niepołączone z żadną z umów nie mają charakteru dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Charakteru dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym nie nadaje im również ich poświadczenie za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata. Wydając powyższe postanowienie Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 788 § 1 k.p.c. i art. 129 § 3 k.p.c.

Wierzyciel w zażaleniu na powyższe postanowienie zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 788 § 1 k.p.c. i wniosł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku wierzyciela oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Okręgowy w całości podziela dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów przedłożonych w niniejszej sprawie przez wnioskodawcę, a nadto dodaje, że bliżej niezidentyfikowane, na co wskazał w swoim uzasadnieniu Sąd Rejonowy, informacje znajdujące się na k.15v i k.12v nie mogą stanowić podstawy do przyjęcia, że stanowią one integralną część umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 29 maja 2013 roku pomiędzy (...)z siedzibą w G. a (...) prywatną spółką z o.o. (vide: k.15-16) oraz odpowiednio integralną część umowy dotyczącej obsługi wierzytelności(...) w odniesieniu do segmentu (...) zawartej w dniu 29 maja 2013 roku pomiędzy (...) prywatną spółką z o.o. z siedzibą w (...) a (...) sp. z o.o. w S. (vide: k.11-12), skoro karty te nie są połączone z powyższymi umowami zgodnie z treścią art. 93 ustawy z dnia 14 lutego 2014 r. o notariacie (Dz. U. 2014.164 j.t.) według którego, jeżeli akt notarialny jest sporządzony na dwóch lub więcej arkuszach, to arkusze te powinny być ponumerowane, parafowane i połączone.

Sąd Rejonowy dokonał trafnej wykładni art. 129 § 3 k.p.c. i trafnie uznał, że dołączone do wniosku dokumenty nie stanowią dokumentów prywatnych z podpisami urzędowo poświadczonymi osób uprawnionych do reprezentowania cedenta

i cesjonariusza. Charakteru takiego nie nadaje im ich poświadczenie za zgodność

z oryginałem przez reprezentującego wnioskodawcę radcę prawnego, bowiem zgodnie z tym przepisem jedynie takie poświadczenie, a nie dokument, który jest nim opatrzony, ma charakter dokumentu urzędowego. Pełnomocnik procesowy może poświadczyć wyłącznie odpis dokumentu z jego oryginałem, a nie może poświadczyć urzędowo złożonego podpisu pod dokumentem.

Zatem trafnie uznał Sąd Rejonowy, że powyżej wskazane dokumenty na k. 15v i k. 12v akt nie pozwalają ustalić, iż wnioskodawca nabył wierzytelność w stosunku do D. C.. Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Rejonowy nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów, nie wysnuł wniosków sprzecznych z zasadami rozumowania i doświadczenia życiowego, uznając, że przedłożone przez wnioskodawcę dowody nie są dowodami w rozumieniu art. 788 § 1 k.p.c. na okoliczność przelewu wierzytelności w stosunku do D. C., co oznacza, że brak jest podstaw w świetle art. 788 § 1 k.p.c. do nadania klauzuli wykonalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.